

"Guadalupe nás učí, že je možné snívať a dotiahnuť to ďaleko aj napriek ťažkostiam"

Prelát Opus Dei, don Fernando, v článku pre španielsky denník ABC píše o Guadalupe. Ako uviedol, keď na ňu myslí, príde mu na um tento výrok svätého Josemáriu: „Dať sa v službe druhým, je také účinné, že Pán to odmeňuje pokorou plnou radosti.“

17.05.2019

Božia služobníčka Guadalupe Ortiz de Landázuri bude 18. mája v Madride blahoslavená. Táto udalosť je motívom na radosť a nádej, pretože znova raz ukazuje, že Boh povoláva všetkých k plnosti života pri Ňom, že všetkých povoláva k svätosti a že je možné ju dosiahnuť v každodennom živote.

Budúca blahoslavená milovala život, ktorý pre ňu vybral Boh, osvojila si ho a bola šťastná. Ešte ako mladá musela zvládnuť ťažkú skúšku, zomrel jej totiž otec, čelila jej však s pokojom a silou. Aj napriek ťažkostiam sa rozhodla pokračovať v štúdiu chémie a potom sa tejto profesii aj venovať aj keď v tej dobe bola ešte prítomnosť žien v tomto odbore minimálna. Neskôr sa venovala učiteľstvu, kde využila

všetky svoje silné stránky. Keď spoznala svätého Josemaríu Escrivá a objavila, že Boh ju povolal žiť kresťanský život podľa ducha Opus Dei, neváhala veľkodušne sa odovzdať a nasledovať pozvanie dosiahnuť svätosť v bežnom živote. Guadalupe bola však aj naďalej otvorená tomu, čo od nej Boh žiadal v každom momente: na nejaký čas odísť z práce, aby sa k nej neskôr opäť vrátila, odcestovať do Mexika, aby tak začala apoštolskú prácu Opus Dei na americkom kontinente, vrátiť sa do Španielska a pokračovať v učení či v pokročilom veku si urobiť doktorát.

Príklad Guadalupe nám môže byť svetlom a impulzom k tomu, aby sme aj my prijali náš bežný život ako cestu k svätosti, so svojimi projektami, túžbami, výzvami a plánmi ale tiež zmenami, ťažkosťami a nečakanými problémami. Pri pohľade na život Guadalupe vyčnieva

jej postoj lásky k tomu, čo Boh poslal,
jej schopnosť chcieť to, čo chcel On,
jej nádej a dôvera v Neho ako aj
schopnosť žiť naplno prítomný
okamih taký aký je a budúcnosť
vložiť do Božích rúk.

Guadalupe bola veselá, odvážna,
rozhodná, podnikavá, príjemná.
Istota, ktorú mala o Božej blízkosti a
o Jeho láske k nej, ju naplňovala
jednoduchosťou a pokojom a zároveň
spôsobila, že sa nebála svojich
slabostí a chýb, a že bola vždy o krok
vopred v láske k Bohu a k ľuďom.
Veľakrát môžeme mať pokušenie
 prestať sa snažiť o veľké veci, vzdať
sa našich snov, pretože vidíme naše
limity a chyby. Guadalupe nás však
učí, že je možné snívať a dotiahnuť to
ďaleko aj napriek ťažkostiam ak
dôverujeme Bohu a Jeho láske k
nám.

Táto chemička z Madridu dokázala
spojiť intenzívny profesionálny život

so vzťahom s Bohom a so službou druhým. Množstvo jej listov nám ukazuje ako sa snažila dať Boha na prvé miesto a aj keď sa jej to nepodarilo vždy tak ako chcela, ako začínala znova a znova. Počas dňa sa v modlitbe snažila mať osobné stretnutia s Bohom, z ktorých získavala silu na iné okamihy. Všetci, aj napriek množstvu úloh a záväzkov, ktoré naplňajú náš deň, sa môžeme, ak chceme, stretnúť s Bohom, ktorý na nás trpezlivo čaká v každej chvíli a obzvlášť v Eucharistii. Zdá si byť pekným detailom od Pána, že 18. mája, čo je dátum blahorečenia Guadalupe je aj dňom, kedy prijala prvé sväté prijímanie. Táto náhoda nám pripomína blízky vzťah, ktorý existuje medzi Eucharistiou a osobnou svätosťou.

Budúca blahoslavená je tiež vzorom ako objaviť Boha v našej práci, v dobre urobenej práci. Guadalupe si bola vedomá toho, že mohla

sprítomniť Boha vo svojej profesionálnej aktivite a v nej a cez ňu dať Boha poznať aj iným. Láska k Bohu a jej pracovné nadšenie ju podnecovali k tomu, aby sa veľkodušne venovala potrebám spoločnosti. Nebolo jej ľahostajné utrpenie druhých a to ju povzbudzovalo viesť iniciatívy sociálneho rozvoja tak vo svojej krajine ako v Mexiku, využívajúc svoje znalosti a talenty. Guadalupe milovala chémiu, ale práca pre ňu nebola iba miestom na sebarealizáciu ale predovšetkým miestom stretnutia s Bohom, miestom, kde sa mohla dať druhým, kde mohla slúžiť.

Veľa ľudí, ktorí ju poznali, spomínajú na jej radosť, na jej chytľavý smiech, ktorým robila druhým život príjemnejším. Táto črta jej osobnosti mala niečo z jej temperamentu, ktorý zdedila po rodičoch, ale bola tiež plodom jej úsilia a skrytej obetavosti.

Počas mnohých rokov trpela srdcovou chorobou, kvôli ktorej sa cítila unavene až vyčerpane ale rozhodla sa prijať túto ťažkosť a usmievať sa na druhých, a nedávala chorobe dôležitosť. Keď myslím na Guadalupe príde mi na myseľ tento výrok svätého Josemaríu: „Dať sa v službe druhým, je také účinné, že Pán to odmeňuje pokorou plnou radosti.“

Počas tohto mája, ktorý je venovaný Najsvätejšej Panne, môžeme Pannu Máriu prosiť, aby nás príklad Guadalupe inšpiroval a viedol prijať Božie pozvánky, ktoré nám posiela počas nášho života, aby sme boli tak ako ona šťastní a nakoniec „blahoslavení“ tak ako bude už čoskoro Guadalupe.

Článok pôvodne vyšiel v španielskom denníku ABC.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/guadalupe-
nas-vsak-uci-ze-je-mozne-snivat-a-
dotiahnut-to-daleko-aj-napriek-
tazkostiam/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/guadalupe-nas-vsak-uci-ze-je-mozne-snivat-a-dotiahnut-to-daleko-aj-napriek-tazkostiam/) (07.08.2025)